vt patet ibi. Minuisti eum paulomiꝰ ab angelis ⁊c.
Ad qḋ magister adducit multas autoritates. vt patꝫ
in litera. Tertia ꝑpō ē hec. Pater autoritate dona=
tōis ē maior filio sibi eēntialiter equali. Hāc ꝑpōꝫ ꝓ
bat magister autoritate Hylarij. ix. de trinitate dicē=
tis. Donantis autoritate pr̄ ē maior. nunq̇d ꝑ doni ꝯ
fessionē filiꝰ ē mior. Maior itaqꝫ donās ē. ſ͞z mior iam
non ē. cui vnū esse donat̄ Vn̄ patet hanc ꝑpōꝫ eē verā

Sequitur distinctio. xvij.

Iam nūc accedamꝰ Ista ē distinctō. xvij. In
q̄ mgr̄ Postq̄ egit de missione spūssancti vi
sibili sub speciebus creatis Agit de missione eiꝰ inuisi
bili ꝑ infusionē caritatis. Et tria principaliter facit.
Primo eī oñt quid caritas ſ͞m eēntiā dicat̄. Scd̄o sub
dit quō in nobis augeat̄. Tertio quō concludit. quō a
ctū dilectōis in nobis opat̄. Primū facit vſ͞z ibi. Hic
querit̄ si spūssanctꝰ caritas ē. Secūduꝫ ab inde vſ͞z ibi.
Supra dictū ē ꝙ spūssanctꝰ ē caritas. Tertiū vero vſ͞z
ad finem distinctōis. Et hec in generali. In speciali
sententia magistri stat in tribus ꝑpōibus quaꝝ ꝑma
est. Spūssanctus existens caritas. qua deū ⁊ ꝓximū
diligimus tūc nobis inuisibilis mittit̄ vel dat̄ cū talē
dilectionem in nobis efficit vel operatur. Et probatur
sic. Sola caritas que facit nos in deo manere ⁊ deū in
nobis est maximū dei donū. spiritussanctus qui ē ma=
ximum dei donum. facit deum esse in nobis. ⁊ nos ma=
nere in deo. igitur solus spiritussanctus est caritas.
Hanc sententiā mgr̄ ponēs vl̄ra di. ꝙ spūssanctꝰ qui
temporalit̄ missione dat̄ inuisibili. ē caritas q̄ deū ⁊ ꝓ=
ximū diligimus. Et tūc inuisibiliter mittit̄ vel dat̄. cū
hmōi dilectione dei ⁊ proximi in nobis occulte operat̄
C. ij.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-599/0039
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG